

Mindenszentek ünnepe 2011.

Bevezetés

Urunk, Jézus Krisztus megígérte, hogy: "Aki megvall engem az emberek előtt, én is megvallom őt, mennyei Atyám előtt".

Az apostolok korától kezdve, oly nagy számban vallották meg vérükkel az Urat, hogy a sok névtelen szentnek nem tudtak külön-külön ünnepnapot szentelni. Ezért az Egyház egy napot, november 1-ét, szenteli arra, hogy minden szentjéről megemlékezzenek. Illő, hogy ujjongással kezdjük a mai szentmisét, a kezdőének eme szavaival:

Örvendezzünk mindnyájan az Úrban, - üljük meg Mindenszentek ünnepét; - ezt ünneplik örvendezve az angyalok, - és dicsőítik az Isten Fiát.

Hogy örvendezve ünnepelhesünk, vizsgáljuk meg lelkiismeretünket.

Kirie Litánia

Jézus Krisztus, Aki megmutattad nekünk a boldogság útját: Uram, irgalmazz!

Jézus Krisztus, Aki a remény örömet ajándékoztad nekünk: Krisztus, kegyelmezz!

Jézus Krisztus, Aki Véredben megtisztulást szereztél a Téged szerezőknek: Uram, irgalmazz!

Evangelium után

Az emberiség mindig szerette a dísz-szemléket. Erről tanúskodik a Rómában látható, majd kétezer éves Titus-diadalív. Ezt az antik diadalívet Titus római hadvezérnek, a későbbi császárnak emelték, aki 70-ben véres ostrom után elfoglalta Jeruzsálemet.

A diadalív domborművein ma is látjuk a rabláncon vezetett legyőzötteket.

A szokás máig nem szűnt meg. A háborúk győztes befejezésekor, a győztesek díszszemlével köszöntik a háborúból hazatért katonákat.

A katonai díszszemléken kívül ismerjük az olimpiai díszszemléket, amelyen, a különböző nemzetek zászlói alatt vonulnak fel, az illető országok olimpikonjai.

Ma, mindenszentek ünnepének olvasmányában egy „mennyei díszszemle” leírását hallottuk. Szent János apostol – a patmoszi látnok – látomásában láttatja velünk a szentek seregét: Szavaival: „Akkora sereget láttam, hogy meg sem lehetett számlálni. Minden nemzetből és törzsből, népből és nyelvből álltak ott a trón és a Bárány előtt. Fehér ruhában voltak, a kezükben pálmaággal”

Mintha csak egy olimpiai díszszemléket látnánk, ahol a résztvevők nemzetenként elkülönülve, egyenruhában és zászlóval vonulnak fel.

A látomásban a szentek felvonulnak Jézus előtt, kezükben a győzelmet jelentő pálmaággal, és a boldogságot szimbolizáló fehér ruhában. Mint valamiféle olimpikonok vagy győztes katonák, ők is a küzdelemből jönnek: az olvasmány szavaival: „a nagy szorongattatásból.

A szorongattatáson elsősorban az apostol korában dúló keresztényüldözést lehet érteni. De jelenti a keresztények minden korban, megvívott küzdelmét. A keresztényeknek mindig meg kellett küzdeniük azért, hogy egykor részt vehessenek a mennyei díszszemlén.

A katona mindenét – életét – kockára teszi a harcban. Az olimpiakon teljes erőből küzd már a válogató versenyeken is az olimpiai kvótáért. Aki nem csak egy földi díszszemlén, de a mennyei díszszemlén ott akar lenni a minden szentnek a társaságában, annak erős akarattal kell küzdenie az életszentségért.

A szemlék nem csak a győztesek megbecsülésére szolgálnak, hanem arra is, hogy a szemlélőkben erősítsék a győztesekhez való tartozás boldog tudatát.

Melyik magyart nem tölti el büszkeség, amikor egy-egy olimpiai bajnokunknak aranyérmeket akasztanak a nyakába. Ilyenkor nagyon büszke és boldog érzés magyarnak lenni.

Mindenszentek ünnepén, lelki szemeinkkel látjuk a Jelenések könyve által leírt mennyei díszszemlét. Miként az előbb említetteket, úgy minket is, valami hasonló szentérvzés tölt el. Hozzájuk tartozóknak érezzük magunkat, Szent Pál apostol szerint, ugyanis mi valamennyien a szentek polgártársai vagyunk. Ez a tudat arra kell, hogy lelkesítsen, és buzdítson bennünket, hogy egyre hitesebb keresztény életet éljünk. Ez biztosítja ugyanis, hogy egyszer mi is részt vehetünk majd a szentek mennyei díszszemléjén.

Ámen.

F. F.